

РЕШЕНИЕ

№ 437

гр. София, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10267** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Жалбоподателят [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх.А, ап.5 чрез Р. И. М., в качеството на управител, чрез пълномощник - адв.Т. от адвокатско дружество „Б. и Т.“, оспорва Ревизионен акт /РА/ №Р-22221719004425-091-001/05.03.2020 г., издаден от М. А. К., орган - възложил ревизията и М. В. И., ръководител на ревизията, частично потвърден в обжалваната част от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 1367/04.09.2020 г., с който на дружеството са установени задължения по ЗДДС в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], както и по фактури, издадени във вр. с консултантски договор от 15.06.2017г., сключен с [фирма]. В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Искането до съда е за постановяване отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание редовно призован, жалбоподателят се представлява от адв.Б., който моли съда да отмени акта и присъди разноски в производството. Представя писмена защита, допълваща доводите в жалбата. Жалбоподателят поддържа, че неспазването на изискванията на осигурителното и трудово законодателство от страна на доставчиците е неотнормимо към основния факт на доказване, при доказан факт на осъществяване на данъчно събитие – облагаема доставка.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – [населено

място], редовно призван, чрез юриск.М., намира жалбата за неоснователна и моли съда да я отхвърли. Представя подробни писмени бележки с анализ на доказателствата по отношение на всеки от спорните доставчици с позиция по същество за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 867 лв..

Представителят на СГП в производството-прокурор Ц., намира жалбата за неоснователна.

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221719004425-020-001 от 10.07.2019 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01.01.2017 г. до 31.05.2019 г. Заповедта е връчена на 11.07.2019 г. електронно по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК, на обявения от дружеството електронен адрес. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК от тази дата тече определеният двумесечен срок за извършване на ревизията и същият изтича на 11.10.2019 г. На основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 113, ал. 3 от ДОПК срока за извършване на ревизията е продължен до 11.12.2019 г. За целта са издадени Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221719004425-020-002 от 03.09.2019 г., връчена електронно на 03.10.2019 г. и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221719004425-020-003 от 09.10.2019 г., връчена електронно на 21.11.2019 г. Всички заповеди са издадени от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и. д. директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221719004425-092-001 от 23.01.2020 г., връчен електронно на 23.01.2020 г. Жалбоподателят не е подал възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22221719004425-091-001 от 05.03.2020 г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и М. В. И., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 18.03.2020 г.

Ревизията е първа за спорните периоди и вид данъчно задължение.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на [фирма] е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № Р-22221719004425-040-001 от 07.08.2019 г. Представени са документи с писма вх. № Р-22221719004425-ПРД-001-И от 14.10.2019 г. и вх. №Р-22221719004425-ПРД-002-И от 15.10.2019 г., а именно хронологии на счетоводни сметки, банкови извлечения, сключени с доставчиците договори и актове обр. 19.

На основание чл. 115 от ДОПК е направена проверка на място в офиса, обслужващ счетоводството на ревизираното дружество. Проверени са първичните счетоводни документи – фактури за покупки и продажби, които са представени при проверката, както и сключени от дружеството договори и извлечения от банковите му сметки. За резултата е съставен Протокол №1587490 от 09.12.2019 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на доставчиците на жалбоподателя.

След анализ на представените документи и като са съобразили данните в информационната система на НАП, органите по приходите са прели за недоказано

наличие на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, както и на предпоставката по чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Видно от мотивите на РД и РА, ревизиращият екип е направил извод, че липсват доказателства част от фактурираните на жалбоподателя доставки да са реално извършени от издателите на фактурите, както и че това обстоятелство е известно и/или няма как да не е известно на задълженото лице. Съобразено е и това, че не са представени всички фактури, включени в дневниците за покупки на дружеството, както в отговор на връченото му искане за представяне на доказателства, така и при направената проверка на място в посочения от него счетоводен офис.

След проверка и анализ на събраните доказателства и данните в информационната система на НАП органите по приходите са отказали на ревизиращия субект правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 108570,65 лв. по доставчици и периоди, както следва:

Отказано право на данъчен кредит в размер на 15 000,00 лв. за данъчни периоди март и май 2019 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22002319138322-141-001 от 21.01.2020 г. е установено, че на електронния адрес на дружеството е връчено искане за представяне на документи. В ТД на НАП С. е постъпила молба за продължаване на срока, указан в искането и същият е продължен от ревизиращите до 19.09.2019 г. Документи не са представени.

При направена проверка в информационната система на НАП е констатирано, че доставчикът не е имал наети лица на трудов договор. При проверка на данните на регистрираните от [фирма] фискални устройства е установено, че няма отчетени обороти конкретно за спорните периоди и на датите на издаване на процесните фактури. Дружеството не е декларирало собствени или наети търговски обекти, включително складове, а в дневниците му за покупки по ЗДДС не са включени фактури за доставка на комунални услуги, от които да е видно плащане на разходи за ползване на такива обекти. По данни от публичния изпълнител е установено, че има задължения към републиканския бюджет в особено големи размери.

Във връзка с този доставчик, в хода на ревизията, жалбоподателят е представил извлечения от счетоводни сметки, въз основа на които е установено, че е осчетоводявал фактурите по сметка 602 – Разходи за външни услуги. Представен е сключен с доставчика Договор от 04.03.2019 г. за извършване на СМР и актове обр. 19 с №1 от 28.01.2019 г., №2 от 11.02.2019 г. и №3 от 22.04.2019 г. В актовете е посочен обект: сграда „К.“, без данни за местонахождението ѝ. Не е представено описаното в договора Приложение 1. Жалбоподателят не е представил доказателства за плащане на фактурираните стойности, нито документи за последващи доставки, от които да е видно на какво основание е възлагал извършване на услуги на обект с неустановено местонахождение. Освен това е констатирано, че актовете обр. 19 са от дати, предхождащи датата на сключване на договора за СМР.

При тези факти и обстоятелства ревизиращият екип е приел за недоказано наличието на доставки по спорните фактури. Анализът на събраните доказателства е довел до извода, че се касае за симулативни сделки, зад които не стоят реални търговски отношения и това е известно и/или няма как да не е известно на ревизираното лице.

По отношение на отказано право на данъчен кредит в размер на 2 880,64 лв. за данъчни периоди септември и ноември 2018 г., по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221919138341-141-001 от 21.01.2020 г. е установено, че на електронния адрес на дружеството е връчено искане за представяне на документи, но не е получен отговор и такива не са представени.

По данни от информационната система на НАП е констатирано, че [фирма] не е подавало декларации за наети лица по трудов договор, не е имало декларирани недвижими имоти и моторни превозни средства, не е отчитало комунални разходи за експлоатация на търговски обекти. Установено е, че няма регистрирано фискално устройство съгласно изискването на Наредба №Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. Въз основа на представена справка от публичния изпълнител е констатирано, че [фирма] има установени публични задължения в особено големи размери.

В хода на ревизията жалбоподателят е представил извлечение от счетоводна сметка 401 – Доставчици, конкретно за взети счетоводни операции на основание издадени от [фирма] фактури. Фактурите не са представени. Установено е, че са включени в дневниците за покупки на задълженият субект с предмет – аванс, стока. Не са представени доказателства за плащане, включително във връзка с фактурите за аванс.

В обобщение на горното органите по приходите са направили извод за липса на доказателства за реално осъществили се търговски сделки по включените в дневниците за покупки, но непредставени от жалбоподателя фактури. Посочено е, че използването на първични счетоводни документи с невярно съдържание с цел упражняване на право на данъчен кредит се третира като част от данъчна измама, както според националното законодателство, така и в практиката на Съда на Европейския съюз /СЕС/.

Отказано право на данъчен кредит в размер на 10 700,00 лв. за данъчни периоди септември 2018 г. и януари 2019 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22220519138339-141-001 от 21.01.2020 г. е установено, че дружеството е deregистрирано, считано от 12.02.2019 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. На декларирания електронен адрес е връчено искане за представяне на документи, но не е получен отговор и такива не са представени.

След справка в информационната система на НАП ревизиращите са установили, че доставчикът не е подавал декларации за наети лица на трудов договор, няма декларирани дълготрайни материални активи – собствени или наети, в дневниците му за покупки не са включени фактури за платени разходи за комунални услуги /ел. енергия, вода, телефон/. По данни от регистрираното ФУ е установено, че за периодите от 01.09.2018 г. до 31.01.2019 г. този доставчик не е отчитал обороти. При справка за публичните му задължения е констатирано, че има такива в особено големи размери, а управителят Х. С. С. е представляващ на още четири дружества със задължения към републиканския бюджет.

Във връзка със спорния доставчик ревизираното лице е представило извлечения от счетоводните си сметки, видно от които фактурираните стойности са осчетоводени отново като разходи за външни услуги. Представен е и сключен с доставчика Договор от 17.09.2018 г. за извършване на СМР и актове обр. 19, в които са вписани обекти: сграда [улица]и сграда [улица]. Не е конкретизирано местонахождението на обектите и не е представено посоченото в договора Приложение 1. Не са представени и документи за последващи доставки.

Наред с това, при съпоставка на данните в актове обр. 19 със фактурираните стойности ревизиращите са констатирани несъответствия, описани на стр. 28 от РД. Видно от протоколите, предадени са СМР общо за 36 064,00 лв. без ДДС, а са фактурирани за 53 500,00 лв. без ДДС. Не са представени доказателства за плащане.

При тази фактическа обстановка ревизиращият екип е направил извод за наличие на фиктивно фактуриране, с цел ползване на право на приспадане на данъчен кредит.

Относно отказано право на данъчен кредит в размер на 17 090,00 лв. за данъчни периоди ноември 2017 г. и януари 2018 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221419136894-141-001 от 21.01.2020 г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 15.05.2018 г., на основание чл. 176 от ЗДДС. С цел връчване на искане за представяне на документи е посетен адресът за кореспонденция на дружеството. Не е намерен негов представител или пълномощник. Искането е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Документи не са представени. След справка в информационната система на НАП е установено, че доставчикът не е декларирал наличие на наети на трудов договор работници и служители и няма декларирани дълготрайни материални активи, включително търговски обекти и/или складове. Регистрирал е ФУ без стационарен обект, но за периодите от 01.11.2017 г. до 31.01.2018 г. от това устройство не са отчитани обороти. При направена проверка на подаваните от доставчика по електронен път справки-декларации /СД/ по ЗДДС е установено, че от едни и същи IP адреси са подавани СД от доставчика и от неговите поддоставчици, всичките deregистрирани на основание чл. 176 от ЗДДС и с установени задължения към републиканския бюджет.

В хода на ревизията от страна на жалбоподателя е представен сключен с доставчика Договор от 08.11.2017 г. за извършване на СМР и протоколи обр. 19. Не е представено описаното в договора Приложение 1. Ревизиращият субект не е представил спорните фактури, включително при направената проверка в обслужващия го счетоводен офис. Не са представени и документи за доказване на плащане.

Освен горното, органите по приходите са установили, че при съпоставка на данните в дневниците за покупки на жалбоподателя за датите на издаване на фактурите и фактурираните стойности с данните, съдържащи се в актове обр. 19, са налице несъответствия. Претендираното право на данъчен кредит е по пет фактури, издадени през периодите ноември 2017 г. – 4 фактури и януари 2018 г. – 1 фактура, на обща стойност 85 450,00 лв. без ДДС. Актовете обр. 19 са от месеците април, юни, юли, август, ноември и декември 2017 г. и в тях са включени СМР на обща стойност 73 190,25 лв. без ДДС. Освен това представеният от жалбоподателя договор е от 08.11.2017 г., като само два от актове обр. 19 са от дати, съобразени с датата на сключване на договора, а именно протоколите от 30.11.2017 г. и от 11.12.2017 г. Останалите протоколи са от предхождащи го дати, а именно от 05.06.2017 г., от 09.08.2017 г. и от 06.07.2017 г.

От страна на жалбоподателя не са представени доказателства, от които да е видно, че фактурираните СМР са ползвани за извършване на последващи доставки. Като обект в протоколите е вписана сграда на СУ „Св. К. О.“ – УПИ 1, кв. 6 Б, м. „К.“, район „М.“, но не са представени доказателства за наличие на облигационни отношения с получателя на услугите, нито документи за участие в обществена поръчка.

В заключение, органите по приходите са направили извод за недоказаност на реалното

извършване на доставки по фактури, издадени на жалбоподателя от К. И.“ Е..

Относно отказаното право на данъчен кредит в размер на 41 500,00 лв. за данъчни периоди март, април, май и юни 2018 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

С Протокол за извършена насрещна проверка № П-22220319136900-141-001 от 21.01.2020 г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 30.11.2018 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. На електронния адрес на дружеството е изпратено искане за представяне на документи и писмени обяснения. Не е получен отговор и не са представени документи.

След справка в информационната система на НАП ревизиращите са установили, че доставчикът не е декларирал наети на трудов договор работници и служители. По данни от ИП ЕСГРАОН е констатирано, че вписаният в търговския регистър управител на [фирма] – А. А. С., е починала на 16.04.2018 г.

Установено е, че дружеството няма декларирани дълготрайни материални активи или обекти, от които да извършва дейност и в дневниците му за покупки не са включени фактури за доставка на комунални услуги. Дружеството има регистрирано ФУ без стационарен обект, като за периодите на издаване на фактурите от ФУ не са отчетени обороти.

Във връзка с този доставчик жалбоподателят е представил Договор от 07.03.2018 г. за извършване на СМР. Не е представил упоменатото в договора Приложение 1, нито доказателства за направени плащания. Не са представени документи за приемане, съответно предаване на услугите и няма информация за мястото им на извършване. Жалбоподателят не е дал обяснение и не е представил документи, от които да е видно ползвани ли са фактурираните СМР за последващи облагаеми доставки.

Ревизиращия екип е направил извод, че се касае за първични счетоводни документи с невярно съдържание, които не обективират реално извършени търговски сделки и че това обстоятелство е известно и няма как да не е известно на задълженото лице. Установена е и липса на предпоставката по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, тъй като издадените от доставчика фактури не са представени от жалбоподателя, както в отговор на връченото му искане за представяне на документи, така и при направената проверка на място в счетоводния офис.

По отношение на отказано право на данъчен кредит в размер на 21 400,01 лв. за данъчни периоди м. юни 2017 г. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221719136908-141-001 от 21.01.2020 г. е установено, че доставчикът е deregистриран, считано от 31.08.2017 г., на основание чл. 176 от ЗДДС. На електронния адрес на дружеството е изпратено искане за представяне на документи и писмени обяснения. В отговор са изпратени писмени обяснения, сключен с жалбоподателя Консултантски договор от 15.06.2017 г., банкови извлечения, въз основа на които ревизиращите са констатирани, че не е видно кое е дружеството – титуляр на сметката. Констатирано е, че в представения от доставчика опис на доказателствата са посочени документи, които фактически

не са приложени, а именно част от спорните фактури, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, документи за произход на стоките и доказателства за място на съхранение.

При справка в информационната система на НАП е установено, че доставчикът не е декларирал лица, наети на трудов договор, не е декларирал наличие на търговски обекти, от които да извършва дейност, нито е отчитал разходи за плащане на консумативи. Няма регистрирано ФУ. Установено е, че е подал справка за притежавано едно моторно превозно средство /МПС/ - товарен автомобил марка „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] .

Във връзка със спорния доставчик жалбоподателят е представил копия от издадените му фактури и банкови извлечения. Ревизиращите са констатирани, че въз основа на извлеченията не може да се установи кой е титуляр на сметката. Установено е, че от сметката са теглени средства по нареждане на управителите и на двете дружества – Р. М., управител на ревизираното лице и И. А., управител на [фирма]. Представени са Рамков договор за изработка и доставка от 12.12.2016 г., Консултантски договор от 15.06.2017 г., както и разходни касови ордери за направени плащания от касата на ревизирания субект.

Установено е, че консултантският договор, сключен между жалбоподателя като възложител и [фирма], като консултант, е с предмет – консултиране по проблеми в областта на пазара на недвижими имоти, управление и поддръжка на недвижими имоти, посредничество и брокерство, закупуване на имоти с инвестиционна цел, изготвяне на предложения за закупуване, продажба и инвестиции, посредничество за установяване на връзки с контрагенти. Ревизиращите са установили, че липсват доказателства за извършване на която и да е от договорените услуги. В представените разходни касови ордери е вписан текст „плащане на фактура“, но не е посочено конкретно във връзка с кои фактури са правени плащания, нито има подпис на лицето, получило сумите. Посочено е и това, че представените разходни касови ордери за плащания в брой са в противоречие с обстоятелството, че доставчикът няма регистрирано ФУ и не са приложени фискални бонове.

РА е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 53-06-3324 от 31.03.2020 г. по описа на ТД на НАП-С., т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С решение № 1367/04.09.2020 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ е потвърдил и изменил обжалвания пред него РА, в частта на установени данъчни задължения по ЗДДС., като е отменил РА в останалата му част за данъчни периоди от м.01 до м.05.2017г вкл. (досежно доставчика [фирма] за 97 227,41 лв. за доставките на стоки) и за м. 02.2019г. (досежно доставчика С.-Г Е. за 6610 лв.).

Решението е връчено на жалбоподателя на 09.09.2020г. Жалбата срещу ревизионния акт, в частта, потвърден с решението на Директора на ДОДОП, е депозирана на 23.09.2020 г., поради което е и допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

В рамките на съдебното производство от страна на жалбоподателя бе поискано

събирането на допълнителни писмени доказателства и допуснатата съдебно счетоводна експертиза.

От приетото заключение на ССчЕ, изпълнена от вещото лице Г. А., в заседанието на 28.10.2021 г. се установява, че от общо 40 фактури, посочени в колона 2 от Таблица 4, доставките по които са предмет на изследване по делото, 3 се намират в преписката по делото (Таблица № 4). В този смисъл, не е възможно да се установи от какво естество са доставките, както и какви са последващите доставки. На вещото лице по електронна поща са представени сканирани фактури (не всички), в част от които е видим гриф „оригинал”, а в друга част - гриф „копие”. Представени са и сканирани договори и актове обр. 19. Тези от фактурите, които се намират по делото, са посочени в колона 10 (л.153-157), а представените допълнително са без такава маркировка в Таблица № 4 в заключението на експертизата. Представените на вещото лице и ползвани при изготвянето на заключението документи са представени то жалбоподателя с молба от 25.10.2021г. и приети като доказателства по делото.

Установява се от доказателствата и от заключението на ВЛ, че към нито един от договорите с доставчиците не е приложено, нито представено допълнително в съдебното производство и при изготвяне на заключението на ССчЕ Приложение № 1. Не е представен в ревизионното и в съдебното производство по делото договор с [фирма]. Част от Актовете обр. 19, които са представени по e-mail (сканирани) и се съдържат по делото, видимо не се отнасят до процесните фактури на доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма], защото са с дати, които са по-ранни от датите, посочени в договорите и фактурите. Относно фактурите на [фирма] актове обр. 19 не са представени като доказателства по делото.

От данните, изведени от фактурите и отразени в Таблица № 4 е видно, че са фактурирани консултантски услуги, комисионна по договор, строителни материали по опис, монтаж/полагане на плочи/гранитогрес, както и СМР по договор.

Според заключението на ССчЕ, от счетоводните данни, по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], при „А. Керамикс” ЕО ОД са взети счетоводни записвания по дебита на с/ка 602 „Разходи за външни услуги” с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) за отразяване на разходи за доставки (покупки) на външни услуги и по дебита на с/ка 453 „Разчети за ДДС” (4531 „Начислен данък за покупките”) с фактурирания данък за отразяване на разчети по ДДС (с право на ДК), срещу кредитиране на с/ка 401 „Доставчици” с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС) за отразяване на разчети – задължения към доставчика. По една от фактурите на [фирма], вместо с/ка 602 «Разходи за външни услуги» е дебитирана с/ка 703 «Приходи от продажби на услуги», с което счетоводния ефект е същия, но според вещото лице не е методологически издържано.

Според счетоводните данни, по фактури издадени от [фирма], при [фирма] са взети счетоводни записвания по дебита на с/ка 601 „Разходи за материали” с

фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) за отразяване на разходи за доставки (покупки) на материали и по дебита на с/ка 453 „Разчети за ДДС” (4531 „Начислен данък за покупките”) с фактурирания данък за отразяване на разчети по ДДС (с право на ДК), срещу кредитиране на с/ка 401 „Доставчици” с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС) за отразяване на разчети – задължения към доставчика.

Според счетоводните данни, по фактури издадени от «Ги С.» ЕО ОД за аванси за доставка на материали, при [фирма] са взети счетоводни записвания по дебита на с/ка 402 „Доставчици по аванси” с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) за отразяване на вземания по аванси за доставки на материали и по дебита на с/ка 453 „Разчети за ДДС” (4531 „Начислен данък за покупките”) с фактурирания данък за отразяване на разчети по ДДС (с право на ДК), срещу кредитиране на с/ка 401 „Доставчици” с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС) за отразяване на разчети – задължения към доставчика. По окончателни фактури за доставка на материали, в които се приспадат авансите, счетоводните записвания са по дебита на с/ка 304 „Стоки” с фактурната стойност на стоките (материали), по дебита на с/ка 402 „Доставчици по аванси” с фактурната стойност на аванса (червено сторно) за отразяване на неговото при спадане от фактурната стойност на материалите и по дебита на с/ка 453 „Разчети за ДДС” (4531 „Начислен данък за покупките”) с фактурирания данък (върху данъчна основа - фактурната стойност на материалите минус приспаднатия аванс) за отразяване на разчети по ДДС (с право на ДК), с/у кредитиране на с/ка 401 „Доставчици” с общата фактурна стойност (данъчна основа + ДДС) за отразяване на разчети – задължения към доставчика.

Вещото лице сочи, че от общо 40 фактури, които са в рамките на спора по делото, в счетоводните записвания по 31 от фактурите основна кореспондираща сметка е сметка 602 „Разходи за външни услуги”, по 3 от фактурите с/ка 601 „Разходи за материали”, по 3 от фактурите с/ка 402 „Доставчици по аванси” и по 2 от фактурите с/ка 304 „Стоки”. Има и още 1 фактура със счетоводно записване, при което вместо разходна с/ка е ангажирана приходна с/ка (Таблица № 5).

От счетоводните записвания е видно, че доставките (покупките) на материали (стоки) по фактури (с изключение на две от тях), са изписвани директно на разход по дебита на с/ка 601 „Разходи за материали”. Според заключението на вещото лице, дали дадени материали (стоки) при покупка ще се запишат, или ще се изписват директно на разход, е въпрос на счетоводна преценка в зависимост от естеството на материалите (стоките) и тяхното предназначение, съобразно с дейността и правилата, които счетоводството е възприело със своята счетоводна политика и вътрешен (индивидуален) сметкоплан, по отчетността. По фактурите за услуги е отразен текущ разход по дебита на с/ка 602 „Разходи за външни услуги”. Предвид естеството на дейността – доставка и монтаж на строителни материали – теракот и фаянсови плочи, материалите и

услугите, би следвало да са предназначени за изпълнение на СМР.

В съответствие с методологията на счетоводната отчетност (характеристиката на счетоводните с/ки и тяхната кореспонденция) и индивидуалния вътрешен сметкоплан на дружеството, услугите не са материални ценности (ДМА, материали и стоки) и в този смисъл, те не се заприходяват в материалните с/ки от група 20 или група 30, а се отчитат като текущ разход в с/ки от група 60 „Разходи по икономически елементи” (с/ка 602 „Разходи за външни услуги”). В тази група като текущ разход влизат и материалите, които директно са изписвани на разход (с/ка 601 „Разходи за материали”).

С/ките от група 60 се приключват със с/ките от група 61 „Разходи за дейността”. При годишното приключване, с/ките от група 61 „Разходи за дейността” се приключват със с/ките от група 70 „Приходи от продажби”, които са резултативни, не остават със салдо в баланса и в края на отчетния период се приключват със с/ка 123 „Печалби и загуби от текущата година. В тази счетоводна с/ка 123 се формира финансов резултат от дейността. В този смисъл, разходите за материали или услуги са част от себестойността и тяхната възвръщаемост заедно с всички други разходи по осъществяването на дейността, се постига с приходите от дейността, в годишен аспект.

Счетоводните записвания за плащания по фактури издадени от доставчиците на [фирма], по тези от тях, по които са видими такива, е дебитирана с/ка 401 „Доставчици” срещу кредитиране на с/ка 503 „Разплащателна сметка в лева” при отчитане на плащания по банков път, респективно срещу кредитиране на с/ка 501 „Каса в левове” при отчитане на плащания по касов път, по фактури за стоки или услуги (Таблица № 5).

[фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, които са представени по делото.

В ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017г. са декларирани „общо приходи” 844486,73 лв., в т.ч. нетни приходи от продажби 844486,73 лв., „общо разходи” 820666,87 лв. Счетоводна (данъчна) печалба в размер на 23819,86 лв. Към ГДД по чл. 92 от ЗКПО е приложен ГФО за 2017г., по данни от ТР.

В ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018г. са декларирани „общо приходи” 547341,84 лв., в т.ч. нетни приходи от продажби 547340,99 лв., „общо разходи” 583251,30 лв. Счетоводна (данъчна) загуба в размер на 35909,46 лв.

В ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019г. са декларирани „общо приходи” 540858,46 лв., в т.ч. нетни приходи от продажби 540858,46 лв., „общо разходи” 492490,36 лв. Счетоводна печалба в размер на 48368,10 лв. Данъчна печалба 12458,64 лв. Няма данни за публикуван ГФО в ТР за 2018 и 2019г.

По фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] на [фирма], при доставчиците би следвало да са отчетени (осчетоводени) приходи от продажби на материали (стоки) или услуги, но по делото не се намират оборотна ведомост, главна книга, хронологични и аналитични регистри на кореспондиращи с/ки от тяхна счетоводна отчетност, от които да се установят счетоводни записвания по фактури, издадени на [фирма].

[фирма] е регистрирано по ЗДДС на 08.10.2013г. и е deregистрирано по ЗДДС на 31.08.2017г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] по делото, са от м.06.2017г., м.07.2017г. и м.08.2017 г., когато доставчикът е бил регистриран по ЗДДС лице. Фактура № 000 0000164 е от 31.08.2017г., дата на прекратяване на регистрацията по ЗДДС. Фактурите са отразени (включени) в дневниците за продажбите, респ. в СД по ЗДДС на [фирма], за съответните данъчни периоди.

[фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017г. пред ТД на НАП, в която е декларирало „общо приходи” 625289,80 лв., „общо разходи” 615791,26 лв., счетоводна (данъчна) печалба 9498,54 лв. Пред ТД на НАП не са представяни и по делото не се намират извлечения от счетоводни регистри (с/ки), оборотни ведомости и др. данни от счетоводна отчетност на [фирма], които да послужат по т. 1. От ГФО (ОПР) към ГДД по чл. 92 от ЗКПО на [фирма] за 2017г., представен от ТД на НАП (по данни от Търговския регистър) е видно, че отчетените приходи са в размер на 625 хил. лв., в т.ч. от продажби на стоки 518 хил. лв. и от продажби на услуги 107 хил. лв. В ГФО (СБ) за 2017г. са отразени ДМА в размер на 11 хил. лв., в т.ч. машини, производствено оборудване и апаратура 2 хил. лв. и съоръжения и други 9 хил. лв.

В Справка за всички подадени уведомления от работодател ([фирма]) по чл. 62 от КТ и в Справка актуално състояние на всички трудови договори към 31.08.2017г. от ИМ на НАП има регистриран 1 трудов договор, прекратен на 31.10.2013г. Видно от Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.01.2017г. до 31.08.2017г., в който са издадени процесните фактури на [фирма], доставчикът [фирма] не е разполагал с работна ръка (персонал) по трудови правоотношения. Няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода от 01.01.2017г. до 31.08. 2017г. и към 31.08.2017г. В Справка по чл. 73 от ЗДДФЛ няма данни за изплатени доходи на физически лица (ФЛ) по извънтрудови правоотношения

[фирма] е регистрирано по ЗДДС на 24.04.2008г. и е deregистрирано по ЗДДС на 15.05.2018г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] по делото, са от м.11.2017г. и м.01.2018г., когато доставчикът е бил регистриран по ЗДДС лице. Фактурите са отразени (включени) в дневниците за продажби, респективно в СД по ЗДДС на [фирма], за съответните данъчни периоди.

В Информационния масив (ИМ) на НАП няма данни за подадени от [фирма] ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017г. и 2018г. и за публикувани от дружеството ГФО в Търговския регистър, за съответните години. Пред ТД на НАП не са представяни и по делото не се намират из-вечения от счетоводни регистри (с/ки), оборотни ведомости, данни от счетоводна отчетност на [фирма], които да послужат по т. 1.

Видно от Справка за всички подадени уведомления от работодател ([фирма]) по чл. 62 от КТ, Справка актуално състояние на всички трудови договори към 31.01.2018г., Справка актуално състояние на всички действащи

трудови договори за периода от 01.11.2017г. до 31.01. 2018г., в който са издадени процесните фактури на „А. Керамикс” ЕО ОД, от ИМ на НАП, доставчикът [фирма] не е разполагал с работна ръка (персонал) по трудови правоотношения. Няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода от 01.11.2017г. до 31.01. 2018г. и към 31.01.2018г. В Справка по чл. 73 от ЗДДФЛ няма данни за изплатени доходи на физически лица по извънтрудови правоотношения.

[фирма] е регистрирано по ЗДДС на 26.02.2018г. и е дерегистрирано по ЗДДС на 30.11.2018г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] по делото, са от м.03.2018г., м.04.2018г., м.05.2018г. и м.06. 2018г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Фактурите са отразени (включени) в дневниците за продажби, респективно в СД по ЗДДС на [фирма], за съответните данъчни периоди.

В информационния масив на НАП няма данни за подадена от [фирма] ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018г. Няма данни за публикуван от дружеството ГФО в Търговския регистър, за съответната година. Пред ТД на НАП не са представяни и по делото не се намират извлечения от счетоводни регистри (с/ки), оборотни ведомости и други данни от счетоводна отчетност на [фирма], които да послужат по т. 1.

Видно от Справка за всички подадени уведомления от работодател

[фирма] по чл. 62 от КТ, Справка актуално състояние на всички трудови договори към 30.06.2018г., Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.03.2018г. до 30.06. 2018г., в който са издадени процесните фактури на [фирма], от ИМ на НАП, доставчикът [фирма] не е разполагал с работна ръка (персонал) по трудови правоотношения. Няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода от 01.03.2018г. до 30.06. 2018г. и към 30.06.2018г. В Справка по чл. 73 от ЗДДФЛ няма данни за изплатени доходи на физически лица (ФЛ) по извънтрудови правоотношения.

[фирма] е регистрирано по ЗДДС на 17.12.2013г. и няма данни за дерегистрация по ЗДДС. Фактурите, издадени от „Ги С.” ЕО ОД на [фирма] по делото, са от м.07.2018г., м.08.2018г. и м.11.2018г., когато доставчикът е бил и е регистрирано по ЗДДС лице. Фактурите са отразени (включени) в дневниците за продажбите, респ. в СД по ЗДДС на [фирма], за съответните данъчни периоди.

[фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018г. пред ТД на НАП, в която е декларирано „общо приходи” 1088980,23 лв., „общо разходи” 1018396,22 лв., счетоводна (данъчна) печалба 70584,01 лв. Пред ТД на НАП не са представяни и по делото не се намират извлечения от счетоводни регистри (с/ки), оборотни ведомости и други данни от счетоводна отчетност на [фирма], които да послужат по т. 1. От ГФО (ОПР) към ГДД по чл. 92 от ЗКПО на [фирма] за 2018г., представен от ТД на НАП (по данни от Търговския регистър) е видно, че отчетените приходи са в размер на 1089 хил. лв., в т.ч. от продажби на стоки

727 хил. лв. и продажби на услуги 362 хил. лв. В ГФО (СБ) за 2018г. няма отразяване на наличности от ДМА (машини, оборудване, съоръжения, др.).

Видно от Справка за всички подадени уведомления от работодател ([фирма]) по чл. 62 от КТ, Справка актуално състояние на всички трудови договори към 30.11.2018г., Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.07.2018г. до 30.11.2018 г., в който са издадени процесните фактури на [фирма], от ИМ на НАП, доставчикът [фирма] не е разполагал с работна ръка (персонал) по трудови правоотношения. Няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода от 01.07.2018г. до 30.11.2018г. и към 30.11.2018г. В Справка по чл. 73 от ЗДДФЛ няма данни за изплатени доходи на физически лица (ФЛ) по извънтрудови правоотношения.

[фирма] е регистрирано по ЗДДС на 24.07.2018г. и е дерегетирано по ЗДДС на 12.02.2019г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] по делото, са от м.09.2018г. и м.01.2019г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Фактурите са отразени (включени) в дневниците за продажбите, респ. в СД по ЗДДС на [фирма], за съответните данъчни периоди, с изключение на две от тях. Фактури с № [ЕГН]/24.09.2018г. и с № [ЕГН]/27.09.2018г., не са отразени в дневника за продажбите, респ. в СД по ЗДДС на [фирма].

[фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018г. пред ТД на НАП, в която е декларирано „общо приходи” 2329052,38 лв., „общо разходи” 2134700,00 лв., счетоводна (данъчна) печалба 194352,38 лв

В Информационния масив (ИМ) на НАП няма данни за подадена от [фирма] ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019г. Няма данни за публикуван от дружеството ГФО в Търговския регистър за 2018г. и за 2019г. Пред ТД на НАП не са представяни и по делото не се намират извлечения от счетоводни регистри (с/ки), оборотни ведомости и други данни от счетоводна отчетност на [фирма], които да послужат по т. 1.

Видно от Справка за всички подадени уведомления от работодател [фирма] по чл. 62 от КТ, Справка актуално състояние на всички трудови договори към 31.01.2019г., Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.09.2018г. до 31.01. 2019г., в който са издадени процесните фактури на „А. Керамикс” ЕО ОД, от ИМ на НАП, доставчикът [фирма] не е разполагал с работна ръка (персонал) по трудови правоотношения. Няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода от 01.09.2018г. до 31.01. 2019г. и към 31.01.2019г. В Справка по чл. 73 от ЗДДФЛ няма данни за изплатени доходи на физически лица по извънтрудови правоотношения.

[фирма] е регистрирано по ЗДДС на 21.01.2019г. и е дерегетирано по ЗДДС на 14.01.2020г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] по делото, са от м.03.2019г. и м.05.2019г., когато доставчикът е бил регистрирано по ЗДДС лице. Фактурите са отразени (включени) в дневниците за продажбите, респ. в СД по ЗДДС на [фирма], за

съответните данъчни периоди.

[фирма] е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. пред ТД на НАП, в която е декларирано „общо приходи” 6919791,45 лв., „общо разходи” 6886528,15 лв., счетоводна (данъчна) печалба 33263,30 лв.

Няма данни за публикуван ГФО в Търговски регистър за 2019г. Пред ТД на НАП не са представяни и по делото не се намират извлечения от счетоводни регистри (с/ки), оборотни ведомости и други данни от счетоводна отчетност на [фирма], които да послужат по т. 1.

Видно от Справка за всички подадени уведомления от работодател ([фирма]) по чл. 62 от КТ, Справка актуално състояние на всички трудови договори към 31.05.2019г., Справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода 01.03.2019г. до 31.05. 2019г., в които са издадени процесните фактури на [фирма], от ИМ на НАП, доставчикът [фирма] не е разполагал с работна ръка (персонал) по трудови правоотношения. Няма данни за регистрирани действащи трудови договори за периода от 01.03.2019г. до 31.05.2019г. и към 31.05.2019г. В Справка по чл. 73 от ЗДДФЛ има данни за изплатени доходи на физически лица по извънтрудови правоотношения.

Процесните фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] на [фирма] са отразени (включени) в отчетните регистри – Дневници за продажбите, респективно в СД по ЗДДС на доставчиците за съответни данъчни периоди с изключение на две от фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], а именно Фактури № [ЕГН]/24.09.2018г. и № [ЕГН]/27.09.2018г., които не са отразени в дневника за продажбите, респективно в СД по ЗДДС на доставчика [фирма].

Дотолкова, доколкото са видими данни от представени (сканирани) по електронна поща от [фирма] документи – фактури с гриф «оригинал» и такива с гриф «копие», приети като доказателство по делото, фактурите издадени на [фирма] представляват данъчни документи, в които данъкът е посочен на отделен ред. След като се установява, че фактурите, с изключение на две от тях, са включени в отчетните регистри (дневници за продажбите), респ. в СД по ЗДДС на доставчиците, данъкът би следвало да се счита за начислен, по смисъла на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Въпросът с начисляването на данъка по чл. 86, ал. 1 от ЗДДС има не толкова счетоводен, колкото правен аспект и подлежи на преценка от съда. А за такава преценка, [фирма] ще трябва да докаже, че разполага с оригинали на процесните фактури в счетоводната си отчетност, като представи заверени копия от тях по делото, защото според РД те не са представени на ревизията Що се касае до начисляването на ДДС като задължение към бюджета, това става по кредита на с/ка 453 „Разчети за ДДС” (453/2 „Начислен данък за продажбите”), но по делото не се съдържат извлечения от счетоводни регистри (с/ки 702,703,453) на доставчиците, за да може това да се установи.

От извлеченията на данни по документи от делото и представени по е. мейл от [фирма] – банкови извлечения, фискални бонове и разходни касови ордери

(Таблица № 7) е видно, че има плащания по отделни фактури на доставчици, осъществени по банков и по касов път. По фактури на [фирма] са отчетени плащания по банков път, като преводите от с/ка на [фирма] са с основание „плащане по фактури”, без да се конкретизират за кои фактури се отнасят. Плащанията по процесните фактури не могат да се разграничат и поради обстоятелството, че с тях не се изчерпват сметните взаимоотношения между [фирма] и [фирма]. Има предходни фактури, има следващи фактури и плащанията са повече от посочените без да могат до се конкретизират по отделни фактури, за които се отнасят. Два РКО са за броени суми от каса на И. А. (представляващ [фирма] 2/404) за „плащане по фактура”, без друга конкретизация.

За плащания по касов път по отделни фактури на [фирма] и [фирма] на вещото лице са представени сканирани няколко фискални бонове (ФБ). Не са представени и по делото не се съдържат платежни документи – банкови извлечения или фискални бонове за плащания по банков път или по касов път по фактури на [фирма], [фирма] и [фирма].

Видно от Таблица № 7 от заключението на ССЧЕ, по преобладаващата част от фактурите не са представени и по делото не се съдържат документи за плащания по банков или касов път. Съпоставката със счетоводните записвания за плащания по фактури, които са извлечени от данни по счетоводни с/ки в Таблица № 5, показва, че отчетените плащания по фактури на доставчици са повече от тези по представените и съдържащи се по делото документи. Според счетоводните записвания, по фактури на [фирма] плащанията са по банков и по касов път; по част от фактурите на [фирма] има плащания по банков път; по част от фактурите на [фирма] плащанията са по касов път; по фактури на [фирма] плащанията са по касов път. Не се установяват счетоводни записвания за плащания по една от фактурите на [фирма] (пор. № 23 в Таблица № 5), по две от фактурите на [фирма] (пор. № 24 и 25 в Таблица № 5), и по всички фактури на [фирма] (пор. № 5 до 9 в Таблица № 5 и фактурите на [фирма] (пор. № 10 до 18 в Таблица № 5)

Основен предмет на дейност на [фирма] през ревизирания период е доставка и монтаж на строителни материали – теракот (гранитогрес) и фаянсови плочи, според констатацията в РД. Този извод се извежда и от доказателствата по делото. В този смисъл покупките на материали и услуги (монтаж) имат отношение към дейността по изпълнение на СМР, в т.ч. монтаж на гранитогрес, плочи клинкер, фаянс, на обекти.

[фирма] е отчетело приходи от продажби в размер 844486,07 лв. за 2017г., в т.ч. приходи от продажби на стоки 642563,70 лв. (с/ка 702) и приходи от продажби на услуги 201922,37 лв. (с/ка 703), 1/095.

[фирма] е отчетело приходи от продажби в размер 547340,99 лв. за 2018г., в т.ч. приходи от продажби на стоки 443451,19 лв. (с/ка 702) и приходи от продажби на услуги 103889,80 лв. (с/ка 703), 1/097.

[фирма] е отчетело приходи от продажби в размер 540858,23 лв. за 2019г., в т.ч.

приходи от продажби на стоки 387446,56 лв. (с/ка 702) и приходи от продажби на услуги 153411,67 лв. (с/ка 703).

В преписката по делото са приложени копия на договори с клиенти (възложители), в които [фирма] е страна – изпълнител.

Договор 10/20.03.2017г. за комплексно изпълнение на СМР – монтаж на керамични плочи. Възложител [фирма] и „Актив Пропърти” А.. Изпълнител [фирма]. Обект: Сграда на СУ „Св. Кл. О.” в незавършен строеж и подземен паркинг към нея, УПИ I, кв. 6 Б, местност К., р-н М., [населено място]. Количествено стойностна сметка на обекта – Полагане на подова и стенна керамика. Обща стойност на СМР 113543 лв. (3/281-287). Фактури, издадени от [фирма] на [фирма] за авансо-ви плащания и по Протоколи за приемане на извършени СМР (3/273-280). Договор от 19.07.2017г., сключен между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител. Изпълнителят приема да изпълни доставка и монтаж на СМР по част настилки от камък и гранитогрес описани в Количествено-стойностна сметка П.. № 1 към договора на обект Ново строяща се административна сграда Р.. Стойност на СМР 184459 лв. (3/220-223). Фактури издадени от [фирма] на [фирма] за изпълнени СМР (3/189, 195-208). Договор за доставка и монтаж от 19.07.2018г. е сключен между [фирма]–възложител и [фирма] – изпълнител. Изпълнителят приема да извърши доставка и монтаж на облицовка от клинкер съгласно Приложение № 1 (Количествено-стойностна сметка) на обект Три многофамилни жилищни сгради с гаражи и подземен паркинг УПИ, кв.61, м.К. вада, С.. Стойност на СМР 87134 лв. (1/127). Фактури, издадени от [фирма] на [фирма] за изпълнени СМР (3/194, 209-211).

Договор за консултантска услуга и посредничество № 170526/01/26. 05.2017г., сключен между [фирма] – възложител и [фирма]–изпълнител относно „Намиране на подходящ недвижим имот за реализация на проект за изграждане на [жк], проучване пазара на недвижими имоти (НИ) – жилищен сектор – анализ, икономически и пазарен анализ на България, национална жилищна стратегия – по градове, пазар на НИ в С., фактори влияещи върху пазара на НИ”. Ц. за услугата по договора „2 % от общата стойност на инвестицията, която ще бъде не по-малка от 17500 х. евро”. Приемо-предавателен протокол от 05.09.2017г. (3/158-164). Фактуриране не се установява.

По счетоводни данни от [фирма] и по делото, са видими счетоводни записвания по кредита на с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки” или кредита на с/ка 703 „Приходи от продажби на услуги” в кореспонденция с дебита на с/ка 411 „Клиенти” за отразяване на приходи от продажби на стоки или услуги по фактури, издадени на клиенти (възложители), каквито са [фирма], [фирма], [фирма], „Инконсулт Инж.”, [фирма], [фирма], „Актив П.” А., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и др.

По документи и счетоводни записвания е видно, че [фирма] е изпълнител на СМР по договори с клиенти – възложители на обекти. В тази връзка, [фирма] е закупувало материали и възлагало услуги (СМР) за изпълнение от

подизпълнители, на обекти. По конкретни фактури, не е възможна съпоставимост по линията доставки (покупки) – последващи доставки (продажби) по причини, посочени в т. 6.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] са по договор за консултантски услуги. С подобен предмет на услугите, дружеството е сключило Договор с възложител [фирма].

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за строителни материали по опис и за услуги – монтаж на плочки. Не е представен опис към фактурите за строителни материали, за да се установят по вид, количество и стойност. Фактурите за услуги – СМР (монтаж) не съдържат количества (квадратура на монтажа), не е ясно и за кой обект се отнасят. Не е представено Приложение № 1 към договора което би следвало да е количествено - стойностна сметка. Естеството на СМР и за кой обект са предназначени е информация, която може да се получи от намиращите се по делото и представени Актове (протоколи) обр. 19, които са описани в Таблица № 4. В тях се актува изпълнено строителство (СМР) на различни обекти – по вид, количество и стойност, но повечето от актовете не се отнасят до процесните фактури, а с останалите не се покрива фактурната стойност. Има и една непредставена фактура с неясен предмет.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за – полагане (монтаж) на гранитогрес и плочи. Фактурите за услуги – СМР полагане (монтаж) не съдържат количества (квадратура на монтажа), не е ясно и за кой обект се отнасят. Не се представено Приложение № 1 към договора, което би следвало да е количествено - стойностна сметка. Не са представени и не се намират по делото Актове (протоколи) обр. 19, в които се актува изпълнено строителство (СМР) на обект– по вид количество и стойност, Има и две непредставени фактури с неясен предмет.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за строителни материали – вр. варовик и плочи антика. Няма съпътстващи документи за заприхождаване на склад или изписване на обект.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за услуги – монтаж гранитогрес и СМР по договор, без количества (квадратура на монтажа), без данни за СМР по вид, количество и стойност и не е ясно за кой обект се отнасят. Не е представено Приложение № 1 към договора, което би следвало да е количествено - стойностна сметка. Естеството на СМР и за кой обект са предназначени е информация, която може да се получи от намиращите се по делото и представени Акто-ве (протоколи) обр. 19, които са описани в Таблица № 4. В тях се актува изпълнено строителство (СМР) на различни обекти – по вид, количество и стойност. Единият, от двата акта по делото, не се отнася до процесните фактури, а с другия акт не се покрива фактурната стойност.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за услуги – монтаж на плочи и СМР по договор, без количества (квадратура на монтажа), без данни за СМР по вид, количество и стойност и не е ясно за кой обект се отнасят. Не е

представено Приложение № 1 към договора, което би следвало да е количествено - стойностна сметка. Естеството на СМР и за кой обект са предназначени е информация, която може да се получи от намиращите се по делото и представени Актове (протоколи) обр. 19, които са описани в Таблица № 4. В тях се актува изпълнено строителство (СМР) на един и същ обект – по вид, количество и стойност. Два от актовете по делото не се отнасят до процесните фактури, а с третия акт не се покрива фактурната стойност.

Видно от Таблица № 4 на ССЧЕ, от общо 40 фактури (предмет на спор по делото), 5 фактури са за строителни материали и 35 фактури са за услуги. Изписани са директно като текущ разход по дебита на с/ка 601 „Разходи за материали” и по дебита на с/ка 602 „Разходи за външни услуги”, с изключение на 2 от фактурите, издадени от [фирма], по които има заприхождаване на строителни материали по дебита на с/ки от група 30 (с/ка 304 „Стоки”). Не се представи и по делото не се съдържа Аналитичен регистър на материалната с/ка 304 „Стоки” със счетоводни данни за движение-нието на материалните ценности (начално салдо, приход, разход и крайно салдо), по количество и стойност от всеки вид. Наличната отчетност не дава възможност да се търси съпоставимост при покупко-продажби на стоки.

В съответствие с методологията на счетоводната отчетност (характеристиката на счетоводните с/ки и тяхната кореспонденция) и индивидуалния вътрешен сметкоплан на дружеството, услугите не са материални ценности (ДМА, материали и стоки) и в този смисъл, те не се заприхождат в материалните с/ки от група 20 или група 30, а се отчитат като текущ разход в с/ки от група 60 „Разходи по икономически елементи” (с/ка 602 „Разходи за външни услуги”). Тук се отнасят и строителни материали (стоки), които са отчетени като текущ разход (с/ка 601 „Разходи за материали”). С/ките от група 60 се приключват със с/ките от група 61 „Разходи за дейността”. При годишното приключване, с/ките от група 61 „Разходи за дейността”, с преминаване през с/ките от гр. 70 „Приходи от продажби”, се приключват със с/ка 123 „Печалби и загуби от текущата година, в която се формира резултатът от дейността. В този смисъл, разходите за строителни материали и външни услуги се явяват част от себестойността и тяхната възвръщаемост, заедно с всички други разходи по осъществяването на дейността, се очаква с приходите от дейността, в годишен аспект. При положение, че с осчетоводяването на някои от материалите и на всички услуги в разходни с/ки, практически те нито се заприхождат, нито се изписват, то няма база за количествена съпоставимост. А, анализ на СМР се основава на К. и не може да се осъществи без Актове обр. 19 за актувано строителство (СМР) по линията подизпълнител-изпълнител-възложител, в техния пълен обем.

По счетоводни данни (разчетни с/ки), [фирма] има отчетени сметни взаимоотношения, освен с процесните и с други доставчици на материали и услуги: [фирма], „Мермер М. Етилер”, „Г. Керамиче Г. S.P.A”, „Х. Иваденчилик”, „А. Г. Индустри Керамиче”, „А. Ф.”, [фирма], [фирма], „А.

С.”, [фирма], „Г. Т., Акам ЛЛЦ”, „Д. Керамика С.”, [фирма], [фирма], [фирма], „Ф. Керамиче СПА”, „А. Мермер М.”, [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и други. [фирма], който е процесен доставчик по фактури за консултантски услуги по делото, се явява и доставчик на строителни материали по фактури, издадени на [фирма] (2/371-378,414-416). Фактурите на [фирма] са за настилки и облицовки – монтаж на плочи от гранитогрес, видно от актове обр. 19 (2/395,396). При отсъствието на фактури на процесни доставчици и съпътстващи ги документи, по делото не се намират и фактури на други доставчици, за сравнение на покупки.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно, подробно мотивирано, обосновано и логично, съответстващо на останалите писмени доказателства и неоспорено от страните.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса/писмени доказателства на стр.91-98/. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

Производството по обжалване на РА не е контролно - отменително, а е процес по същество, поради което съдът следва да реши, с оглед на събраните по делото доказателства, дали се дължи данък и в какъв размер. С оглед правомощието на съда по чл.160, ал.2 от ДОПК, същият следва да провери, за всеки от доставчиците, дали са спазени изискванията на закона относно начисляване на данъка и реалността на доставката. В този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд – решение № 4843 от 03.04.2012 г. по адм. дело № 5289/2011 г. и решение № 15605 от по адм. дело № 4030/2011 г.

По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици, от които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Доставка на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

Безспорно е, че изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна

преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти (решение № 12089/11.11.2008г. по адм. дело № 7052/2008г. на ВАС, решение № 15435/23.11.2011год. по адм.дело № 2420/2011г. на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на СЕС). Доколкото правото на данъчен кредит е субективно притезателно право с насрещен субект приходната администрация (Държавата), то съгласно правилото на чл.154 от ГПК, приложимо въз основа на § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл.144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е на жалбоподателя. При условията на главно пълно доказване, А. Керамик Е. не успя да се справи с тази доказателствена задача в настоящето производство. Приходната администрация с наличните по административната преписка писмени доказателства, поведението на доставчика на жалбоподателя успя да проведе насрещно доказване за установяване на фактите, свързани с липсата на реално изпълнение на доставките по процесните фактури.

В решението си по делото Б. /решение от 06,12,2012год по дело С-285/2011 на Съда на Европейския съюз е дадено задължително тълкуване на разпоредбите на чл.167 и сл. от Директива 112/2006год относно общата система на ДДС , свързано с въпроса за преценката на това дали извода на приходната администрация за нереалност на доставката е пряко свързан с отказа на данъчен кредит по ДДС. Така, правото на данъчнозадължените лица да приспадат от ДДС, на който са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. Решение от 21 юни 2012 г. по дело М. и D., С-80/11 и С-142/11).

Въпросът дали дължимият ДДС за предходни или последващи продажби на определени стоки е бил внесен или не в държавния бюджет, е без значение за правото на данъчнозадълженото лице да приспадне платения по получени доставки ДДС. Всъщност ДДС се прилага спрямо всяка сделка в процеса на производство и разпространение, като се приспада ДДС, начислен пряко върху различните елементи от цената (вж. Решение от 12 януари 2006 г. по дело Optigen и др., С-354/03, С-355/03 и С-484/03, R., стр. I-483, точка 54, Решение по дело К. и Recolta Recycling, посочено по-горе, точка 49 и Решение по дело М. и D., посочено по-горе, точка 40). Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (вж. Решение по дело Centralan Property, посочено по-горе, точка 52 и Решение от 6 септември 2012 г. по дело Tyth, С-324/11, точка 26). Посочено е също така, че борбата срещу данъчните измами, избягването на данъци и евентуалните злоупотреби е цел, призната и насърчавана от Директива 2006/112.

В тази насока и диспозитива на решението по същото дело сочи, че членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство не допускат на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция. Това решение на СЕС, както и Решение от 21 юни 2012 г. по дело М. и D., С-80/11 и С-142/11 следва да се съобразят с някои други основополагащи принципи на правото на приспадане на данъчен кредит. Всъщност по делото Б. и по дело М. и D. фактите са напълно различни от тези, установени в настоящето производство. Идентично е и произнасянето на СЕС с Определение от 03.07.2013 год по дело С-572/11 Мениджърски бизнес решения срещу ДДОДОП: Член 168, буква а) и член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура данък

върху добавената стойност, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотива че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност.

Относно доставките на услуги, фактурирани от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

От заключението на ССчЕ по безспорен начин се установи, че по фактурите, издадени от тези дружества на [фирма], при доставчиците би следвало да са отчетени (осчетоводени) приходи от продажби на материали (стоки) или услуги, но по делото не се намират оборотна ведомост, главна книга, хронологични и аналитични регистри на кореспондиращи с/ки от тяхна счетоводна отчетност, от които да се установят счетоводни записвания по фактури, издадени на [фирма]. С оглед на тези причини се установява, че по документи и счетоводни записвания е видно, че [фирма] е изпълнител на СМР по договори с клиенти – възложители на обекти. В тази връзка, [фирма] е закупувало материали и възлагало услуги (СМР) за изпълнение от подизпълнители, на различни обекти. По конкретни фактури, не е възможна съпоставимост по линията доставки (покупки) – последващи доставки (продажби). С допълнението към жалбата по административен ред са представени еднотипни граждански договори за извършване на работа с личен труд, подписани между физически лица и доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. От заключението на вещото лице се установи по категоричен начин, че процесните дружества не са декларирали трудови договори по реда, указан в КТ, а също така не са декларирали суми за изплащане по граждански договори. Ето защо и представените от жалбоподателя такива са с разколебана доказателствена стойност. В договорите, предметът им е посочен най-общо, например фугиране на настилки и облицовки или монтаж на плочи от гранитогрес. Не са посочени конкретните обекти, на които да се извършат тези дейности. Към договорите не са представени посочените в чл. 13 приемо-предавателни протоколи, нито подписани от лицата сметки за изплатени суми. Липсват доказателства за фактическо прстиране на договорените услуги и доказателства за плащане.

Представените с допълнението на жалбата сключени договори за СМР с възложители и подписани с тях актове за установяване завършването и заплащането на натурални видове строителни и монтажни работи, са анализирани от вещото лице, ведно с издадените фактури, обективиращи доставките. Така се установява, че фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за строителни материали по опис и за услуги – монтаж на плочки. Не е представен опис към фактурите за строителни материали, за да се установят по вид, количество и стойност. Фактурите за услуги – СМР (монтаж) не съдържат количества (квадратура на монтажа), не е ясно и за кой обект се отнасят. Не е представено Приложение № 1 към договора което би следвало да е количествено - стойностна сметка. Естеството на СМР и за кой обект са

предназначени, е информация, която може да се получи от намиращите се по делото и представени Актове (протоколи) обр. 19, които са описани в Таблица № 4. В тях се актува изпълнено строителство (СМР) на различни обекти – по вид, количество и стойност, но повечето от актовете не се отнасят до процесните фактури, а с останалите не се покрива фактурната стойност. Една фактура, с неясен предмет не е представена в производството.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за полагане (монтаж) на гранитогрес и плочи. Фактурите за услуги – СМР полагане (монтаж) не съдържат количества (квадратура на монтажа), не е ясно и за кой обект се отнасят. Не е представено Приложение № 1 към договора, което би следвало да е количествено - стойностна сметка. Не са представени и не се намират по делото Актове (протоколи) обр. 19, в които се актува изпълнено строителство (СМР) на обект– по вид количество и стойност, Има и две непредставени фактури с неясен предмет.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за строителни материали – вр. варовик и плочи антика. Няма съпътстващи документи за заприхождаване на склад или изписване на обект.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за услуги – монтаж гранитогрес и СМР по договор, без количества (квадратура на монтажа), без данни за СМР по вид, количество и стойност и не е ясно за кой обект се отнасят. Не е представено Приложение № 1 към договора, което би следвало да е количествено - стойностна сметка. Естеството на СМР и за кой обект са предназначени е информация, която може да се получи от намиращите се по делото и представени Акто-ве (протоколи) обр. 19, които са описани в Таблица № 4. В тях се актува изпълнено строителство (СМР) на различни обекти – по вид, количество и стойност. Единият, от двата акта по делото, не се отнася до процесните фактури, а с другия акт не се покрива фактурната стойност.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма], са за услуги – монтаж на плочи и СМР по договор, без количества (квадратура на монтажа), без данни за СМР по вид, количество и стойност и не е ясно за кой обект се отнасят. Не е представено Приложение № 1 към договора, което би следвало да е количествено - стойностна сметка. Естеството на СМР и за кой обект са предназначени е информация, която може да се получи от намиращите се по делото и представени Актове (протоколи) обр. 19, които са описани в Таблица № 4. В тях се актува изпълнено строителство (СМР) на един и същ обект – по вид, количество и стойност. Два от актовете по делото не се отнасят до процесните фактури, а с третия акт не се покрива фактурната стойност.

Видно от Таблица № 4, от общо 40 фактури (предмет на спор по делото), 5 фактури са за строителни материали и 35 фактури са за услуги. Изписани са директно като текущ разход по дебита на с/ка 601 „Разходи за материали” и по дебита на с/ка 602 „Разходи за външни услуги”, с изключение на 2 от фактурите, издадени от [фирма], по които има заприхождаване на строителни материали по дебита на с/ки от група 30 (с/ка 304 „Стоки”). Не се

представи и по делото не се съдържа Аналитичен регистър на материалната с/ка 304 „Стоки” със счетоводни данни за движението на материалните ценности (начално салдо, приход, разход и крайно салдо), по количество и стойност от всеки вид. Наличната отчетност не дава възможност да се търси съпоставимост при покупко-продажби на стоки. Ето защо и за тези доставчици не би могло да се установи реалното престиране на уговорените услуги за СМР и материали.

Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] са по договор за консултантски услуги. С подобен предмет на услугите, дружеството е сключило Договор с възложител [фирма]. С допълнението към жалбата на [фирма] по административен ред са представени документи, които се намират в публичното интернет пространство и за които ревизирият субект представя консултантски договор за сумата 107 000,00 лв. Няма доказателства посочената сума да е платена на изпълнителя [фирма] и липсват доказателства за получено плащане от [фирма], С.. Няма доказателства разработките да са изпратени на сочения като възложител – [фирма], С.. Безспорно се установява, че доставчикът [фирма] не е автор на представените разработки. Тези обстоятелства, обсъдени в съвкупност, обосновават извод за липсата на реално извършване на консултантската услуга от страна на А. С. Е..

Според съда, за целите на ЗДДС, данъчно събитие е не правоотношението /сделката / или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. В тази насока наличието или не на сключен договор между жалбоподателя и доставчикът му за извършване на СМР или за доставка на стоки се презюмира с издаването на данъчна фактура и наличието на доказателства за плащането ѝ. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т.т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индигия за реалността на имущественото разместване при изпълнението.

Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът. Осигуряването на изпълнение от различно лице не може да има за последица възникването на право на приспадане на данъчен кредит. Косвено доказателство за различно от изпълнителя лице, извършило услугите по спорните фактури, е отсъствието на достатъчно в качествено и количествено отношение заети лица.

Съгласно обичайната търговска практика, за да защити собствените си икономически интереси, добронамереният търговец би предприел всякакви законосъобразни действия за осъществяване на контакт с контрагентите си и представяне на необходимите доказателства. В рамките на ревизионното

производство, както и при съдебното оспорване, от страна на жалбоподателя не бяха ангажирани доказателства, така както е посочено и в заключението на вещото лице, относно представяне на оригинали на част от фактурите, налични данни за извършените консултантски дейности, а също така и за съпоставимостта на вложените стоки и услуги в последващи доставки, които данни са напълно във възможностите на оспорващия, зависят от начина на организиране на неговото счетоводство и не зависят от волята на доставчиците.

При тези доказателства следва, че за получателя по фактурите не са налице материалноправните предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 2 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС, което законосъобразно му е отказано с оспорения акт.

С оглед на изложеното жалбата против ревизионния акт се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При направено искане за това и на основание чл.161 от ДОПК на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 867 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма] с ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221719004425-091-001/05.03.2020 г., издаден от органи по приходите, потвърден и изменен в обжалваната част от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 1367/04.09.2020 г., с който на дружеството са установени задължения по ЗДДС в размер на 108 570,64 лв. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] И [фирма] за данъчни периода м.06.2017г., м.07.2017г., м.08.2017г., м.11.2017г., м.01.2018г., от м.03.2018г. до м.06.2018г. вкл., м.09.2018г., м.11.2018г., м.01.2019г., м.03.2019г. и м.05.2019г., ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 867 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: